

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΟΥ ΓΟΛΓΟΘΑ

«Από τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καί λέγειν μετανοεῖτε. ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»
(Ματθ. 4, 17)

§11

Ο ΕΚΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

«Πάτερ, ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπί τῆς γῆς, τό ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω» (Ἰωάν. 17, 4)

«Ὅτε οὖν ἔλαβε τό ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε, **τετέλεσται!**»
(Ἰωάν. 19, 30)

Ὁ Ἰησοῦς, μετά τό Μυστικό Δεῖπνο καί πρίν τή σύλληψή του ἀπό τή σπεῖρα, τό λόχο τῶν Ρωμαίων στρατιωτῶν, καί ἀπό ὑπηρέτες τῶν Ἀρχιερέων καί Φαρισαίων, προσευχήθηκε μέ θέρμη πρὸς τόν οὐράνιο πατέρα του καί εἶπε: «Πάτερ... τό ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω». Αὐτό τό ἴδιο τό ἔργο γιά τό ὅποιο τήν ἄλλη ἡμέρα, πρίν κλίνει τήν κεφαλή του καί παραδώσει τό πνεῦμα του στό Θεό Πατέρα, εἶπε τήν κραυγή: «**Τετέλεσται!**».

Ἄλλά ποιό ἔργο τελείωσε ὁ Χριστός;

Αὐτό τό ἔργο, τό ὅποιο τοῦ ἀνέθεσε ὁ Θεός Πατέρας νά ἐπιτελέσει πάνω στή γῆ. **Νά κάνει γνωστό τό ὄνομά του στούς ἀνθρώπους μέ τέλεια ὑπακοή στό θέλημά του καί νά τόν δοξάσει πάνω στή γῆ.** Καί τελευταία μέ τή θυσία του, τήν ὅποια θά προσφέρει σέ λίγο πάνω στό σταυρό, **νά ὀλοκληρώσει τελείως τό ἔργο πού τοῦ ἔδωσε νά ἐπιτελέσει.**

Αὐτό τό ἔργο ἄρχισε ἀπό τή φάτνη τῆς Βηθλεέμ, μέσα στή νύχτα, μέ τήν παρουσία στρατιᾶς ἀγγέλων, οἱ ὅποιοι ἔφαλλαν πανηγυρικά: «**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία**» (Λουκ. 2, 13). Ἄς εἶναι

δοξασμένος ὁ Θεός στά ὑψιστα μέρη τοῦ οὐρανοῦ ἀπό τοὺς ἀγγέλους πού κατοικοῦν ἐκεῖ καί σέ ὅλη τή γῆ, ἡ ὅποια εἶναι ταραγμένη ἀπ' τήν ἁμαρτία καί τά βίαια πάθη της, ἄς βασιλεύσει ἡ θεϊκή εἰρήνη. Γιατί ὁ Θεός ἐκδήλωσε τώρα ἐξαιρετικά τήν εὐνοιά του στούς ἀνθρώπους μέ τήν ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ του. Μέ τόν Υἱό του, πού ἔλαβε ἀνθρώπινη σάρκα ἀπό τά ἀγνά καί παρθενικά αἵματα τῆς μοναδικῆς ἀγνῆς παρθένου Μαρίας τῆς Ναζαρέτ.

Στήν πορεία του πάνω στή γῆ ὅλα συντελοῦσαν στό ἔργο πού ἔπρεπε νά ἐπιτελέσει. Κι αὐτή τήν προσφυγιά στή γῆ τῆς Αἰγύπτου ἦταν μέσα στό ἔργο. Ἄλλωστε ὁ ἴδιος ὁ Θεός πατέρας του μῆνυσε μέ τόν ἀγγελό του τή μετανάστευση αὐτή, γιά τήν ὅποια κάνει λόγο ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος. Εἶπε στό γέροντα καί προστάτη Ἰωσήφ: «**Ἐγερθεῖς παράλαβε τό παιδίον καί τήν μητέρα αὐτοῦ καί φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καί ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἄν εἶπω σοι· μέλλει γάρ ὁ Ἡρώδης ζητεῖν τό παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό**» (Ματθ. 2, 13). Σήκω, πάρε τό παιδί καί τή μητέρα του καί φύγε στήν Αἴγυπτο καί μείνε ἐκεῖ μέχρι νά σοῦ πῶ, γιατί ὁ Ἡρώδης σκοπεύει νά ψάξει τό παιδί, γιά νά τό σκοτώσει. Καί ἔμεινε στήν Αἴγυπτο μέχρι πού πέθανε ὁ Ἡρώδης. Καί μόνο τότε γύρισε στή γῆ τοῦ Ἰσραήλ, γιά νά ἐγκατασταθοῦν ὀριστικά καί ἀσφαλεῖς στή Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας.

Καί ποιό τό ἔργο του ἐκεῖ;

Ὅταν ἦταν 12 χρονῶν, στή γιορτή τοῦ Πάσχα, ἀνεβαίνει στά Ἱεροσόλυμα μέ τόν Ἰωσήφ καί τή μητέρα του. Ἐκεῖ στό

Ναό ὁ Ἰησοῦς καταπλήσσει τούς δασκάλους τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου, καθώς βρέθηκε ἀνάμεσά τους. Καί τούς καταπλήσσει γιά τήν ἐξαιρετική νοημοσύνη του καί γιά τίς ἀπαντήσεις πού ἔδινε στίς ἐρωτήσεις τῶν δασκάλων τοῦ νόμου. **Ἐκεῖ τόν βροῦσαν ὁ Ἰωσήφ καί ἡ μητέρα του, μετά ἀπό ἐναγώνια ἀναζήτηση τριῶν ἡμερῶν μεταξύ γνωστῶν καί προσκυνητῶν.** Κι ὅταν τόν ρώτησε ἡ μητέρα του· «Παιδί μου, γιατί μάς τό ἔκανες αὐτό;», ἀπάντησε: «Γιατί ζητούσατε νά μέ βρεῖτε; **Δέν ξέρετε ὅτι πρέπει νά βρίσκομαι στό σπίτι τοῦ Πατέρα μου;**». Ἡ μητέρα του αὐτόν τό βαθύ λόγο δέν τόν ξέχασε ποτέ. **Τόν διατηροῦσε στή μνήμη της καί στήν καρδιά της βαθιά χαραγμένο.**

Ἐδῶ στή Ναζαρέτ μέχρι τά 30 του χρόνια, θαυμάζουμε τήν ἐργατικότητά του. Τή χειρωνακτική ἐργασία του. Τό ἴδιο καί τήν ὑπακοή του. Ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς καταθέτει τή μαρτυρία αὐτή μέ τό λόγο του· **«Καί ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς»** (Λουκ. 2, 51).

Στά τριάντα του χρόνια ὁ Ἰησοῦς **«καταλιπὼν τήν Ναζαρέτ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καπερναοὺμ»** (Ματθ. 4, 12). Ἐδῶ βαπτίζεται ἀπό τόν Ἰωάννη τόν Πρόδρομο στόν Ἰορδάνη ποταμό, ὅπως ὁ λαός. Ἀλλά ὁ Ἰησοῦς μόλις εἰσηλθε στόν Ἰορδάνη ποταμό, **«ἀνέβη εὐθύς ἀπό τοῦ ὕδατος»,** γιατί δέν εἶχε καμιὰ ἁμαρτία νά ἐξομολογηθεῖ, σέ ἀντίθεση μέ ὄλους τούς ἄλλους, πού ἔμεναν στόν ποταμό ὅσο χρόνο διαρκοῦσε ἡ ἐξομολόγησή τους. Τότε ὄλοι εἶδαν καί κάτι τό πρωτοφανές. Τί εἶδαν; «Τό πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν καί ἐρχόμενον

ἐπ' αὐτόν» (Ματθ. 3, 16). Τήν ἴδια στιγμή ἀκούστηκε φωνή ἀπό τούς οὐρανοὺς, πού ἔλεγε: **«Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα»** (Ματθ. 3, 17). Αὐτός εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός στόν ὁποῖο εὐαρεστοῦμαι. Ἀκολούθησε ἡ σαρανταήμερη παραμονή του στήν ἔρημο.

Καί ὕστερα;

Ὑστερα ἀρχίζει τό κύριο ἔργο σέ ὅλο τό λαό μέ διάγγελμά του: **«Μετανοεῖτε· ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».** Μετανοεῖτε, γιατί ἔφθασαν οἱ ἡμέρες πού ὁ Μεσσίας θά ἐγκαθιδρύσει καί στή γῆ τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν μέ τή νέα, πνευματική, ἅγια καί οὐράνια ζωή.

Καί πῶς ἄρχισε;

Μέ διδαχή. **Μέ διδασκαλία.** Τρία χρόνια, ὅσο κράτησε ἡ διακονία τοῦ θεῖου λόγου, ὁ Ἰησοῦς περιόδευσε ἀπό τήν πλεον ἀσήμαντη πολίχνη μέχρι κι αὐτήν τήν Ἱερουσαλήμ, χωρίς ὡστόσο νά ἀποφεύγει καί μεμονωμένα ἄτομα, ὅπως ἐκείνη τή μοιχαλίδα γυναῖκα τῆς Σαμάρειας, τήν ὁποία συνάντησε στό φρέαρ τοῦ Ἰακώβ διακόπτοντας τήν πορεία του πρός τή Γαλιλαία. Καί οἱ ὁμιλίες του στίς Συναγωγές ἦταν τακτικές. Ὅλη ἡ τριετής ἱεραποστολική του πορεία ἦταν ἓνα διαρκές **«ἐδίδασκε».** Ποῦ θά ἀνοίξεις τό Εὐαγγέλιο καί δέν θά δεῖς τόν Ἰησοῦ νά ὁμιλεῖ; Αὐτός πού ἦταν **«ἡ ἀλήθεια»** (Ἰωάν. 14, 6), ἡ σαρωμένη ἀλήθεια, μόνο τήν ἀλήθεια κήρυττε. **Καί σάν ἄλλο πνευματικό φῶς, ἔριχνε ἄπλετο φῶς σέ ὅλα τά θέματα.** Δέν ἄφησε τίποτε σκοτεινό. Ὅλος ὁ λαός φωτίστηκε ἀπ' αὐτό τό φῶς τῆς ἀλήθειας. Τόνιζε δέ πάντοτε κι ἔλεγε:

«**Ἐγὼ δὲ τὴν ἀλήθειαν λέγω**» (Ἰωάν. 8, 45). Μάλιστα υπογράμμιζε καὶ τοῦτο: «**Γνωσέσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς**» (Ἰωάν. 8, 32). Καὶ πράγματι. Ἄν γνωρίζαμε τὴν ἀλήθεια γιὰ κάθε θέμα, ποτὲ δὲν θὰ κάναμε κάτι πού δὲν εἶναι συμφέρον γιὰ τὴν ψυχὴ μας καὶ τὴ ζωὴ μας. **Δὲν θὰ κάναμε ποτέ καὶ μὲ τίποτε καμιὰ ἀπολύτως ἁμαρτία, πού μόνο τό κακό προκαλεῖ.** Τό πιό μεγάλο κακό, πού εἶναι ἡ κόλαση, ὁ αἰώνιος χωρισμός τῆς ψυχῆς μας ἀπὸ τό Θεό τῆς ἀλήθειας.

Ἄν θέλαμε νά ξεχωρίσουμε ἀπὸ ὅλες τίς σελίδες τῆς Καινῆς Διαθήκης τὴν πιό μεγάλη διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ μέ ἀκροατήριό ἓνα λαό ὁλόκληρο, αὐτὴ εἶναι ἡ λεγόμενη «**ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλία**», τὴν ὁποία διασώζει ὁ Εὐαγγελιστὴς **Ματθαῖος στὰ κεφάλαια 5, 6 καὶ 7 τοῦ εὐαγγελίου του.** Μάλιστα ἔκανε τόσο μεγάλη ἐντύπωση ἡ μακρὰ αὐτὴ ὁμιλία τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε «**ἐξεπλήσσαντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ**» (Ματθ. 7, 28). Τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ πού τὸν ἄκουσαν γιὰ πολλή ὥρα ἔμειναν ἐκστατικά καὶ ἐκπληκτα ἀπὸ τὴ διδασκαλία του! **Κι αὐτό, γιατί δίδασκε πάντοτε μέ ἐξουσία καὶ κύρος ὡς αὐθεντικός γνώστης τῆς ἀλήθειας.** Πλέον δὲν μπορεῖ κανεὶς νά ἀγνοεῖ τὴν ἀλήθεια γιὰ κάθε ἁμαρτία ἢ πάθος, ἐκτός κι ἂν δὲν θέλει νά μάθει τὴν ἀλήθεια. **Αὐτό εἶναι δικό του θέμα!**

Μέ τά θαύματά του.

Καὶ οἱ θεραπείες ἀρρώστων καὶ ἀναπήρων, καὶ ὄχι μόνον, **ἦταν μιὰ ἄλλη διδασχὴ, πού ἔριχνε πλούσιο φῶς, τό φῶς τῆς ἀλήθειας, στοὺς ἀκροατές τοῦ Ἰησοῦ.** Καμιὰ θεραπεία, κανένα θαῦμα

δὲν ἄφηνε ἀδιάφορους τοὺς ἀκροατές του. Ἡ θεραπεία τῶν τυφλῶν μέ μιὰ μόνο λέξη, «**ἀνάβλεψον**», ἡ θεραπεία ἀναπήρων ἐκεῖ **στήν Καπερναοῦμ καὶ στή Βηθεσδᾶ** μέ τό λόγο του καὶ μόνο. «**Ἐγείρε, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει**» (Ἰωάν. 5, 8), καὶ ἄλλα πολλά θαύματα, ἔκαναν τό λαό «**ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεὸν λέγοντας ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν**» (Μάρκ. 2, 12).

Καὶ οἱ ἀναστάσεις τῶν νεκρῶν;

Θυμηθεῖτε **τό παλικάρι τῆς Ναῖν, πού τό πήγαιναν στό κοιμητήριό γιὰ ταφῆ.** Ὁ Ἰησοῦς, πού βρέθηκε τότε στή Ναῖν, σταμάτησε τὴν πομπή, πλησίασε τό πεθαμένο παλικάρι καὶ πρόσταξε: «**Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι**» (Λουκ. 7, 14). Παλικάρι μου, σέ σένα ὁμιλῶ. Σήκω. Καὶ τό παιδί σηκώθηκε καὶ ἄρχισε νά ὁμιλεῖ. Καὶ ὁ λαός; Ὁ λαός πού ἀκολουθοῦσε τὴ νεκρικὴ πομπὴ δόξαζε τό Θεό **κι ἔλεγε ὅτι προφήτης μεγάλος φάνηκε ἀνάμεσά μας καὶ ὅτι ὁ Θεός ἐπισκέφθηκε τό λαό του γιὰ νά τὸν προστατεύσει.** Θυμηθεῖτε καὶ τὴ νεκρὴ κόρη τοῦ Ἀρχισυναγῶγου. Ὁ Ἰησοῦς, ὅταν βρέθηκε μπροστά της, τὴ φώναξε δυνατὰ καὶ τῆς εἶπε: «**Ἡ παῖς ἐγείρου**» (Λουκ. 8, 54). Κόρη, σήκω πάνω. Καὶ σηκώθηκε, ὥστε οἱ γονεῖς τῆς κόρης νά μείνουν ἐκστατικοί. **Τί δὲ νά ποῦμε γιὰ τὸν τετραήμερο πεθαμένο Λάζαρο;** Ἀκοῦστε καὶ θαυμάστε. Μέ μιὰ κραυγὴ τοῦ Ἰησοῦ· «**Λάζαρε, δεῦρο ἔξω**» (Ἰωάν. 11, 43), ὁ Λάζαρος ἀναστήθηκε. Ἔργο τοῦ Ἰησοῦ δὲν ἦταν καὶ οἱ ἀναστάσεις νεκρῶν, ὅπως καὶ ἡ συνεχὴς, ἐπὶ τρία χρόνια, διδασκαλία; Στό ἔργο τοῦ Ἰησοῦ πρέπει νά προστεθοῦν καὶ οἱ προσευχές του. Οἱ ἀγρυπνίες καὶ διανυ-

κτερεύσεις στήν προσευχή. Οί συχνές όδοιπορίες σέ όλη τήν Άγία Γῆ. Καί τό ἔργο τοῦ Ἰησοῦ φθάνει στήν κορύφωσή του **μέ τίς ταπεινώσεις καί τά φρικτά πάθη πού ὑπέφερε**, μέ ἀποκορύφωση τό σταυρικό του θάνατο πάνω στό Γολγοθά. Ἔργο μέ πόνο, ὀδύνη καί πολύ αἷμα, μέ τό ὅποιο βάρφτηκε ὁ σταυρός του ὀλόκληρος. **Αἷμα πολύ!**

Γιατί ἤλθε ὁ Ἰησοῦς στόν κόσμο; Ὁ ἴδιος ἔδωσε τήν ἀπάντηση. Εἶπε: **«Ἦλθον καλέσαι ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν»** (Ματθ. 9, 13). Ἦλθα ἀπό τόν οὐρανό, γιά νά καλέσω τούς ἁμαρτωλούς, νά μετανοήσουν καί νά σωθοῦν. Τό ἴδιο εἶπε καί γιά τή μετάνοια τοῦ Ζακχαίου στήν Ἱεριχώ. Εἶπε: **«Ἦλθε ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καί σώσαι τό ἀπολωλός»** (Λουκ. 19, 10). Ἦλθε ὁ Ἰησοῦς ἀπό τόν οὐρανό στή γῆ, γιά νά ἀναζητήσει καί νά σώσει ὅλη τήν ἀνθρωπότητα, πού σάν χαμένο πρόβατο κινδύνευε νά πεθάνει μέσα στήν ἁμαρτία. **Κι ἔσωσε ἁμαρτωλούς. Ἀναφέρω τούς γνωστούς:** Τή μοιχαλίδα Σαμαρείτισσα. Τούς Τελῶνες Ματθαῖο καί Ζακχαῖο. Τήν πόρνη πού ἔπλυε τά πόδια τοῦ Χριστοῦ μέ τά δάκρυά της. Τή μοιχαλίδα πού θά λιβολοῦσαν οἱ Φαρισαῖοι. Κι ἄλλους πολλούς, πού δέν ἀναγράφονται στό Εὐαγγέλιο.

Καί προσέχετε κάτι;

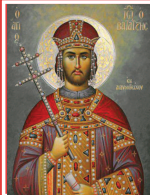
Ὅταν ὁ Χριστός εἶπε **«τετέλεσται»** πάνω στό Σταυρό, δέν ἔφυγε μόνος γιά τόν οὐρανό καί πάλι, ἀλλά μαζί του πῆρε κι ἓνα **«κλάφυρο»**. Σάν νά ἤθελε μέ αὐτό νά δείξει στόν πατέρα του στήν πράξη τό **«τετέλεσται»**. Πῆρε μαζί του ἓναν μεγάλο μετανοημένο ἁμαρτωλό. **Ἔνα ληστή!!** Ἀκοῦστε τή μαρτυρία του

πρός τό ληστή: **«Ἄμην λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ»** (Λουκ. 23, 43). Ἀληθινά σέ βεβαιώνω ὅτι σήμερα, ἀπό τή στιγμή πού θά πεθάνου- με, θά εἶσαι μαζί μου στόν παράδεισο.

Ἰησοῦ,

Συνοπτική ἡ γραφή μου γιά τό μεγάλο, τεράστιο ἔργο, τό ὅποιο ἐπιτέλεσε πάνω στή γῆ. Ἄλλωστε ὅποιος κι ἂν ἐπιχειροῦσε νά ἀποτυπώσει πάνω στό χαρτί τό ἀπροσμέτρητο σωτήριο ἔργο σου πού ἐμπεριέχεται στήν ἔσχατη κραυγή σου πάνω στό σταυρό τοῦ Γολγοθά, **«Τετέλεσται»**, πάλι δέν θά μπορούσε μέ κανέναν τρόπο νά τό καταφέρει. Ἀλλά οὔτε καί σ' αὐτό τό Εὐαγγέλιο περιγράφεται τό ὅλο ἔργο Σου. Κι αὐτό τό μαρτυρεῖ ὁ Ἀπόστολος καί Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, **«ὄν ἐφίλεις»**, ὁ Ἰησοῦ. Καταθέτω τή μαρτυρία του: **«Ἔστι δέ καί ἄλλα πολλά ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐάν γράφηται καθ' ἓν, οὐδέ αὐτόν οἶμαι τόν κόσμον χωρῆσαι τά γραφόμενα βιβλία»** (Ἰωάν. 21, 25). Καί αὐτά τά πολλά, ἂν γράφονταν μέ λεπτομέρεια, ἓνα πρὸς ἓνα, νομίζω ὅτι ὀλόκληρος ὁ κόσμος μέ ὅλες τίς βιβλιοθήκες του δέν θά χωροῦσε τά βιβλία πού θά ἔπρεπε νά γραφοῦν!

Κι ὁμως ἐγώ, μέ ὅλη μου τή μετριότητα, τόλμησα νά γράψω γι' αὐτό τό σωτήριο ἔργο σου πάνω στή γῆ, γι' αὐτό τό ἔργο, πού δέν θά τό χωροῦσαν ὅλες οἱ βιβλιοθήκες τοῦ κόσμου, ἂν ὑπῆρχε μιά πέννα χαρισματική πού θά ἔγραφε γι' αὐτό! Τό ἔκανα ὁμως μόνο γιά νά δώσω ἀπλῶς τό ἐρέθισμα στους ἀναγνώστες μου, γιά νά σκεφθοῦν ὅλο τό ἔργο πού ἔφερες σέ πέρας, ὅπως εἶπες στήν Ἀρχιερατική σου προσευχή: **«τό ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα**

«Προπαντός ἄλλου φυλάξτε ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ τό μόχθο τῶν προγόνων μας, τήν ιδέα, τή σκέψη, τή φιλοπατρία καί τόν ἀνθρωπισμό».

(Ἁγίου Ἰωάννου Βατάτση, τοῦ Βασιλέως καί ἐλεήμονος)

ποιήσω» (Ίωάν. 17, 4).

Ἄλλά καί στή μετριότητά μου, Ἰησοῦ, ἔδωσες ἓνα ἔργο νά ἀσκήσω μέσα στήν Ἐκκλησία Σου, στό δικό Σου λαό. Ἦταν τότε πού σέ γνώρισα, σέ πίστεψα καί σέ ἀγάπησα, ὅσο μπορούσα. Τόλμησα καί ἀνέλαβα τό ἔργο αὐτό μέ ὄλο τόν ἐφηβικό ζῆλο πού μέ διακατεῖχε. Καί δέν τό ἄφησα ποτέ μέχρι καί σήμερα, πού βρίσκομαι στή δύση τῆς ἐπίγειας ζωῆς μου. Διάβηκα πολλούς δρόμους καί ἄσκησα τό ἱερό καί σωτήριο αὐτό ἔργο σέ πολλές, χωριά, κωμοπόλεις καί πόλεις σέ ὄλη τήν πατρίδα μας, μέ κέντρο βάρους ἐδῶ πάνω στή Μακεδονία. Ἄλλά καί πιό πέρα, ὅταν μοῦ πρόσθεσες κι ἓνα ἄλλο, εἰδικό ἔργο, στήν ἀπαξιωμένη κοινωνία τῶν κρατουμένων, στό χῶρο τῶν Φυλακῶν ἐντός καί ἐκτός Ἑλλάδος.

Ἰησοῦ, ἀγάπησα πολύ κι αὐτό τό πρόσθετο ἔργο, γιατί μοῦ τό ἀνέθεσες ἐσύ. Πῆγα ἀπό Φυλακή σέ Φυλακή, γιά νά μιλήσω γιά Σένα στους κρατουμένους, ἀφοῦ γι' αὐτό ἤρθες ἐδῶ στή γῆ: «καλέσαι ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν». Κι ἔφθασα γι' αὐτό τό ἔργο «ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξ. 1, 8), ὅπως τό παρήγγειλες στους Ἀποστόλους. Μέχρι τόν Ἰνδικό καί τόν νοτιοανατολικό Εἰρηνικό Ὠκεανό, στό ἄλλο ἄκρο τῆς γῆς, γιά νά κηρύξω τό ὄνομά Σου, ὦ Ἰησοῦ, Σωτήρα τοῦ κόσμου. Κι ὅσο χτυπάει ἡ καρδιά μου καί μπορῶ νά κινούμαι, θά συνεχίσω μέ τόν ἴδιο ζῆλο νά ἀσκῶ αὐτό τό ἔργο σέ ὄλο τόν κόσμο, παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν κρατούμενοι.

Θέλω μόνο, ὦ Ἰησοῦ, ὅταν πλέον φθάσει ἡ τελευταία ὥρα τῆς ζωῆς μου, ἐδῶ στήν παροικία αὐτῆς τῆς γῆς, νά μοῦ δώσεις τό κουράγιο, λίγο πρὶν τήν ἐκπνοή μου, νά μπορέσω νά πῶ κι ἐγώ αὐτό πού εἶπες καί Σύ, λίγο πρὶν κλίνεις τήν κεφαλή σου καί παραδώσεις τό πνεῦμα σου. Νά πῶ τήν κραυγή: «Τετέλεσται»: Αὐτό τό μικρό, ἐλάχιστο ἔργο πού μοῦ ἔδωσες νά ἐπιτελέσω στή ζωῆ μου, τό τελείωσα. Ἀμήν.

Σεβαστιανός

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΙ ΠΑΛΜΟΙ»

Τριμηνιαῖο Ὁρθόδοξο Περιοδικό. Ὁργανο τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος «**Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ**» Ἀρ. Ἀδείας 020019

***

Ἰδιοκτήτης

Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολική Φιλόπτωχος Ἀδελφότης «**Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ**»
ΤΗΛ: 23920-25.866, 22.252
ΦΑΞ: 23920-25.391, 25.478

Τ.Θ.: 10 147, 541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

e-mail: osiaxeni@hotmail.com

diakonia.filakon@gmail.com

***

Ἐκδότης: Ἀδελφότης «**Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ**»

***

Υπεύθυνη συντάξεως:

ΚΡΥΣΤΑΛΛΕΝΙΑ Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

***

Συντάκτες: Ἀρχιμ. Γερβάσιος Ἰωάν. Ραπτόπουλος καί Μέλη τῆς Ἀδελφότητος

***

Προϊστάμενος Τυπογραφείου-Βιβλιοδεσία:

Ἄγγελος Ἀλιντζής
Καμβουνίων 2, Θεσσαλονίκη
Τηλέφ. (2310) 221-529, 795-928

***

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 2,00 Εὐρώ

***

Συνδρομές: Ἐτήσια συνδρομή ἐσωτερικοῦ:

ΕΥΡΩ 10,00 (Φιλική ΕΥΡΩ 50,00)

Ἐξωτερικοῦ: Χῶρες Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης
ΕΥΡΩ 15,00. Λοιπές χῶρες ΕΥΡΩ 20,00.

***

Ἐπιστολές, Ἐπιταγές:

Περιοδικό «Χριστιανικοί Παλμοί»
Τ.Θ. 10 397, 541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ἢ Ἀρ. Λογ.: ΕΤΕ 210/481184-48
IBAN: GR490110210000021048118448